

منصور اسانلو آزاد شد

www.akhbar-rooz.com: اخبار روز

چهارشنبه ۱۸ مرداد ۱۳۸۵ - ۹ اوت ۲۰۰۶

منصور اسانلو، رئیس هیات مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد بعدازظهر روز چهارشنبه با تامین وثیقه از زندان اوین آزاد شد. اسانلو از اول دی ماه سال هشتاد و چهار دستگیر شد و در بند ۲۰۹ زندان اوین زندانی شد. وی بعد از هفت ماه و نیم زندان، روز چهارشنبه بعد از هفت ماه و نیم زندان، با قرار وثیقه ی ۱۵۰ میلیون تومانی از اوین آزاد شد.

گروهی از اعضای سندیکای شرکت واحد روز چهارشنبه با حضور در مقابل زندان اوین، از آزادی منصور اسانلو استقبال کردند. سعید ترابیانی یکی از اعضای این سندیکا در برابر زندان اوین به خبرنگار ادوار نیوز گفت حال اسانلو رضایت بخش و آزادی او محصول تلاش و یاری همه ی آزادی خواهان است.

در جریان بازداشت هفت ماه و نیمه ی اسانلو، بزرگترین تشکل های بین المللی کارگری، و همچنین سندیکاهای اتحادیه های مختلف در سراسر جهان خواهان آزادی وی شده بود. همچنین سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نیز تلاش های مستمری را برای آزادی رهبر زندانی خود انجام داده بود. همچنین منصور اسانلو در گفتگوی کوتاهی که با خبرنگار ادوارنیوز داشت از تلاش تمام کسانی که در این مدت برای آزادی او فعالیت کرده اند قدردانی کرد.

اعلامیه بنیاد کار به مناسبت آزادی منصور اسانلو

!این پیروزی خجسته باد

با خبر شدیم که منصور اسانلو پس از تحمل بیش از هفت ماه زندان، روز چهارشنبه ۹ آگوست، با وثیقه ۱۵۰ میلیون تومانی از زندان جمهوری اسلامی آزاد میشود. هفت ماه تحمل فشار و مصائب در دفاع از حق کارگر و هفت ماه اعتراض و همبستگی در داخل و خارج از کشور، عاقبت جمهوری اسلامی را مجبور به آزادی منصور اسانلو کرد. این پیروزی برای همه فعالین کارگری و جنبش برابری طلبانه و آزادیخواهانه در ایران خجسته باد.

اکنون منصور اسانلو دیگر فقط رئیس هیات مدیره ی سندیکا شرکت واحد نیست. او فقط رهبر بالفعل کردن تشکل مستقل کارگری در ایران نیست. او سمبل مقاومت و پایداری به تعهد در دفاع از حق و حقوق کارگری در ایران است. منصور اسانلو نه فقط رهبر شریف و صادق جنبش کارگری بلکه الگویی کمیاب در کل جنبش اجتماعی و سیاسی ایران است. در آسمان تاریخ سیاست در ایران که رنگ بخش اعظم "رجال سیاسی" از رنگ زورمداران و قدرتمندان داخلی و خارجی قابل تمییز نیست، منصور اسانلو ستاره سهیلی است که بر فراز این آسمان تاریخ میدرخشد.

بنیاد کار ضمن قدردانی از همه فعالین و علاقمندان به مسائل کارگری، بویژه همکاران و فعالین مبارز و شریف سندیکای شرکت واحد، که در این هفت ماه از هیچ تلاشی برای آزادی ایشان دریغ نکردند، خواستار آن است که آمرین و عاملین حمله به فعالین سندیکای شرکت واحد در مورخه ۱۹/۲/۱۳۸۴ که منجر به زخمی شدن شدید - منصور اسانلو، تخریب مکان و غارت اموال سندیکا گردید، باید به سزای اعمال ضد کارگری خود برسند. ساختمان سندیکا بدون هیچ قید و شرطی پلمب برداری و بازگشایی شود -

کلیه کارگران و فعالین اخراجی سندیکای شرکت، با بازپرداخت خسارت، فوراً به کار بازگردند -

به منصور اسانلو و کلیه فعالین بازداشت شده و زندانی شرکت واحد خسارت جانی و مالی پرداخت شود -

بنیاد کار ضمن تبریک مجدد آزادی منصور اسانلو این رهبر گرانقدر جنبش کارگری، پیشروی و هر چه متشکل اثر شدن جنبش کارگری ایران را آرزومند بوده و در این راه از هیچ کوششی دریغ نخواهد کرد
شورای هماهنگی بنیاد کار

اطلاعیه اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران

! مبارز راه آزادی ایجاد تشکلات مستقل کارگری ، آزاد شد
سرانجام منصور اسانلو رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آزاد شد.
آزادی اسانلو بدون تردید نقطه عطفی در تاریخ کوتاه اما پُر فراز و نشیب دور جدید مبارزه کارگران شرکت واحد
و سندیکای آنان است .

از بدو احیای سندیکای مستقل کارگران شرکت واحد رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی تلاش بی وقفه ای را برای
سرکوب فعالین این حرکت و متلاشی کردن تشکل آنها در دستور کار خویش قرار داد. وزارت کار مجمع عمومی
آنان را برسمیت نمی شناخت، افراد خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار به جلسه آنها حمله ور شدند. تعدادی را
مجروح و اسانلو را با زبان و گلوئی بریده روانه بیمارستان کردند و پس از چندی به زندان فرستادند. با دسیسه
قالیباف (شهردار تهران) این سردار سپاه سرمایه، بیش از ۱۲۰۰ نفر از کارگران شرکت واحد و خانوادههای آنها
دستگیر و روانه زندان شدند. حتی به بچه دو ساله نیز رحم نکردند، جلوی بازگشت بکار کارگران را گرفتند. برای
بازگشت بکار از آنها طلب تعهد نامه کردند که حرفی از تشکل نزنند، هنوز ۵۵ نفر از آنها اجازه بازگشت به کار
ندارند و از همه مهم تر کارگران را از نظر مالی تحت فشار بسیار قرار دادند و هر روز ترفند و حیلهی جدیدی
بکار بردند که کارگران را به پذیرش خواسته های خود وادار کنند

در این مدت کارگران شرکت واحد، همسران و فرزندان آنها و فعالین سندیکا نیز ساکت ننشستند. چراغهای
اتوبوسها را بعنوان اعتراض روشن کردند، از گرفتن بلیط از مسافرین خوداری کردند، اعلام اعتصاب کردند،
عکس اسانلو و شعار سندیکای مستقل را بر روی اتوبوسها نصب کردند، با خبر رسانی به موقع و مصاحبه با
رسانه های گروهی در سطح جهان، با برگزاری آکسیونها و تجمع و تحصن و دادن اطلاعاتی های متعدد حرکت
خود را بگوش جهانیان رساندند

حمایت اقشار مختلف جامعه از جمله نویسندگان، دانشجویان و روشنفکران را از حرکت خود بدست آوردند. اول
ماه مه را مستقلاً با شرکت جمعی از دانشجویان برگزار کردند و علیرغم همه فشارها و ناگواری ها و افت و
خیزها دست از فعالیت و مبارزه جهت تحقق خواسته های خود برنداشتند

اما یک حلقه تعیین کننده و مرکز ثقل این مبارزه، استقامت و ایستادگی منصور اسانلو بود. پذیرش زندان و تحمل
فشارهای روحی و روانی با تمامی مریضی ها و ناراحتی های جسمی و با عدم پذیرش اتهامات واهی و بی پایه
مأمورین اطلاعاتی، باعث شد تا تمامی ترفندها و نقشه های شوم رژیم برای به زانو درآوردنش و پایان دادن به
حرکت فعالین سندیکا نقش برآب شود

از طرف دیگر فعالیت گسترده فرد فعالین جنبش کارگری در کشورهای مختلف و ایجاد یک کارزار وسیع در
پشتیبانی از حرکت کارگران شرکت واحد و خواست آزادی اسانلو جبهه دیگری بود که به تغییر توازن در این
مبارزه یاری رساند و رژیم قادر نشد مقاصد شوم خود را به پیش برد

این فعالیت ها باعث گردید که نهادها و تشکل های مختلف کارگری در سطح جهان، از کارگران تشکل های محلی
در لوکال ۶۹۸ و اشنگتن تا کارگران مترو استکهلم گرفته تا تشکل های سراسری با صدها و میلیونها عضو، از ث
ج ت فرانسه تا اتحادیه های آلمان، انگلیس، استرالیا، کانادا، اردن، تایلند، هند و... از خواسته های کارگران
شرکت واحد پشتیبانی کنند و خود را در این مبارزه شریک بدانند تا جایی که سندیکای کارگران شرکت واحد به
عضویت کنفدراسیون اتحادیه های حمل و نقل جهانی درآید

با فراخوان نهادهای بین المللی کارگری روز ۱۵ فوریه برای اولین بار، روز همبستگی با کارگران ایران اعلام
شود و در جلو سفارت خانه های جمهوری اسلامی در کشورهای مختلف آکسیونهای اعتراضی برگزار گردد.
اکثریت قریب به اتفاق نهادهای کارگری در سطح جهان با دادن نامه های اعتراضی خود به مسئولین جمهوری
اسلامی، حمایت خود را از حرکت کارگران شرکت واحد اعلام و سرکوب و زندانی کردن کارگران را محکوم
کنند

چنین عمل گسترده ای نشان داد که تنها در پرتو اتحاد و یکپارچگی کارگران و نیز پایداری فعالین سندیکای شرکت واحد و بخصوص شخص منصور اسانلو و با تکیه بر کارگران متشکل در سندیکا و کسب حمایت‌های داخلی و بین المللی بود که این حرکت به نقطه فعلی رسید و رژیم سرمایه ناچار به یک عقب نشینی شد و منصور اسانلو آزاد گردید.

اما این هنوز پایان کار ما نیست. از آزادی اسانلو تا آزادی تشکل های مستقل راه درازی در پیش است. نه تنها هوشیارانه باید توطئه های عوامل رژیم را در سرکوب جنبش کارگری و حبس و تعقیب و آزار فعالین صدیق امر تشکل یابی کارگران را خنثی نمود بلکه بیش از آن باید این مبارزه را تا آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکل های کارگری ادامه داد. باید چنان شرایطی ایجاد نمود که هر کارگر حق طلبی بتواند بدون هراس از زندگی و آینده خود و فرزندانش، بدون ترس از زندان و گلوله، دست در دست هم طبقه ای های خود گذاشته و برای دفاع از منافع خود و تأمین زندگی انسانی خود متشکل شود.

اسانلو با قرار وثیقه ۱۵۰ میلیون تومانی و با اتهامات واهی آزاد شده است. همانطور که سایر فعالین سندیکا با وثیقه های سنگین و به انتظار دادگاه از بند رهایی یافته اند، بنابراین مشاهده می کنیم که کارگران شرکت واحد پس از تحمل آنهمه سرکوب خونین و زندان و اخراج و نقص عضو و آزار دادن خانواده هایشان، تازه در ابتدای راه و در نقطه شروع حرکت اولیه خود هستند، نه آنکه هیچ یک از خواسته های آنها متحقق نشده بلکه رژیم سرمایه آنها در دام دیگری گرفتار کرده است.

لذا تنها در پرتو اتحاد و همبستگی و متشکل شدن کارگران در تشکل های مستقل خویش و به میدان آمدن آنها است که می توان از هجوم دوباره رژیم و سرکوب حرکت کارگران جلوگیری بعمل آورد و خواسته اولیه کارگران جامه عمل به خود ببوشد. هیچ عمل دیگری جز سازمانیابی گردان های رزمنده کارگری آماده در میدان نبرد، قادر نخواهد شد که این ارتجاع سیاه و کارگزاران سرمایه را از صحنه مبارزه بیرون راند و شکست نهایی را بر آنها تحمیل کند.

فعالین اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران ضمن خواست آزادی بدون قید و شرط و لغو کلیه اتهامات واهی به منصور اسانلو و تمامی فعالین سندیکای شرکت واحد از طرف رژیم و بازگشت فوری آنها بکار سابق و تحقق تمامی خواسته های قبلی اعلام شده از طرف مسئولین سندیکا، این همبستگی و کارزار جمعی، استقامت و مبارزه خستگی ناپذیر کارگران شرکت واحد را به آنان و خانواده هایشان و تمامی انسانهای مبارزی که طی این دوران پُر ت لاطم یار و پشتیبان این کارگران در داخل و خارج از کشور بوده و هستند و هم چنین به عموم کارگران تبریک می گویند و همچون گذشته با صدایی رسا و با تمامی توان صمیمانه در جهت جلب پشتیبانی و حمایت از خواسته ها و مبارزات کارگران در ایران ادامه خواهند داد و در این راه از هیچ کوششی دریغ نخواهند ورزید.

اسانلو آزاد شد. اما مبارزه برای آزادی ایجاد تشکل هنوز در آغاز راه است.

به امید ایجاد فدراسیون کارگران اتوبوسرانی در سطح کشور و ایجاد تشکل های مستقل و آزاد کارگری بخش های دیگر.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران